

Wstęp do kursu

Aby uczyć języka polskiego, matematyki czy fizyki realizujemy praktyki podczas studiów, przygotowujemy konspekty zajęć, omawiamy je z opiekunem/opiekunką praktyk. A często wychowawcą zostajemy nie dlatego, że jesteśmy do tego przygotowani i chcemy, tylko dlatego, że otrzymaliśmy od dyrektora polecenie lub zostało to wpisane w nasz przydział obowiązków. I mimo tego, że bycie wychowawcą jest jedną z najważniejszych i najbardziej odpowiedzialnych funkcji, to rzadko kiedy jesteśmy do jej pełnienia odpowiednio merytorycznie przygotowani - ani podczas studiów, ani podczas praktyk studenckich nikt nas tego nie uczył.

Można być wychowawcą - administratorem, którego rola sprowadza się do usprawiedliwiania nieobecności, zbierania składek i wypełniania świadectw oraz arkuszy ocen. Można być też wychowawcą - inspiratorem, który zasieje pewne idee, zwróci uwagę na istotne, rzadko w szkole poruszane tematy, tworzące bazę satysfakcjonującego życia. Można uznać, że jest się tylko wychowawcą młodzieży, ale można też uznać, że warto dzielić się swoją wiedzą i doświadczeniem z rodzicami, aby i ich wciągać do świata refleksyjnego wychowywania młodego pokolenia.

W związku z tym, że młodzież jest bardzo uważnym i krytycznym recenzentem tego, co robią dorośli, i natychmiast wychwytyje wszelkie niespójności między deklaracjami a czynami, warto zadbać o spójność przekazu i działania między nami, dorosłymi - czyli między wychowawcami a rodzicami. Osiągnąć to można tylko na jeden sposób - nawiązując współpracę, wchodząc w dialog, a często też modelując pewne umiejętności i postawy czy wręcz ich ucząc. Pamiętajmy, że duża część rodziców naszych uczniów może nie mieć nawet podstawowej wiedzy z zakresu psychologii czy wychowania i to my będziemy dla nich źródłem wiedzy czy inspiracji.

Powstało już wiele pomysłów i scenariuszy lekcji wychowawczych realizowanych z uczniami, jednak wciąż brakuje pomysłów na to, jak poruszać tematy istotne wychowawczo nie tylko podczas lekcji, ale także spotkań z rodzicami, aby praca nad kształtowaniem pewnych postaw i umiejętności odbywała się równocześnie w dwóch bardzo ważnych wychowawczo środowiskach - w domu i w szkole.

Skrócona instrukcja obsługi Kursu na relacje

1. Rozpocznij od pierwszego modułu lub wybierz ten, który Cię interesuje.
2. Zapoznaj się z opisem przypadku. Pomyśl, na ile jest on zgodny z Twoimi obserwacjami. Odpowiedz samemu sobie na pytania zachęcające do autorefleksji.
3. Zdobądź wiedzę - przeczytaj przygotowane przez nas materiały, posłuchaj „Inspiratorium dla nauczyciela” oraz „Inspiratorium dla rodzica”, sięgnij po polecaną przez nas literaturę. Zerknij do zakładki z materiałami dodatkowymi. Im więcej wiesz, tym pewniej czujesz się podczas prowadzenia spotkań.
4. Zaplanuj lekcję z uczniami w bliskim terminie spotkania z rodzicami (maksymalnie w odstępie kilku dni, aby uczniowie nie zapomnieli treści, o których będziecie rozmawiać).
5. Przeprowadź lekcję z uczniami. Potrzebujesz na jej realizację od jednej do dwóch godzin lekcyjnych - w zależności od tego, jakie masz możliwości organizacyjne i na ile nowy jest ten temat dla Twoich uczniów.
6. Na spotkanie z rodzicami przeznacz od 45 do 90 minut, uwzględniając w tym także inne tematy, które planujesz poruszyć podczas zebrania. Poinformuj rodziców zarówno o temacie zebrania, jak i o planowanym czasie trwania - to ważne, aby wiedzieli, czego mogą się spodziewać. Staraj się skończyć punktualnie. Jeśli nie możesz zorganizować spotkania, skorzystaj ze wskazówek umieszczonych na końcu scenariusza spotkania.
7. Pamiętaj, że za każdym razem możesz modyfikować przykłady, które podaliśmy. Opisywaliśmy przypadki z życia, ale każda szkoła i każda klasa są inne, więc opisy przygotowane przez Ciebie, bazujące na tym, co dzieło się lub dzieje w Twojej klasie, mogą lepiej ilustrować to, nad czym chcesz pracować z uczniami czy rodzicami. Nasze propozycje możesz potraktować albo jako gotowy materiał, albo inspirację do stworzenia własnych materiałów.
8. Wydrukuj potrzebne materiały w odpowiedniej liczbie egzemplarzy (lepsze rozwiązanie, ale wymaga dostępu do drukarki) lub prześlij je rodzicom drogą elektroniczną (tańsze, ale mniej efektywne).